

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Bryssel den 6 juli 2006

**Rapport från LIBE-utskottets (utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor) delegation om besöket på Teneriffa och Fuerteventura (ES)
Föredragande: Jean Lambert**

1. Rapport om besöket

En delegation om åtta ledamöter av Europaparlamentet (se bifogad lista) besökte två av Kanarieöarna, Teneriffa och Fuerteventura, i Spanien under perioden 7–10 juni 2006. Fyra spanska ledamöter av Europaparlamentet som redan var där anslöt sig till dem (se samma lista).

Syftet med besöket var att samla information och direkt kontrollera situationen när det gäller mottagningen av asylsökande och migranter på öarna, att studera förhållandena vid förläggningarna samt att utbyta synpunkter med företrädare för det civila samhället och att samtala med företrädare från statliga myndigheter.

Besöket på Kanarieöarna följde på liknande resor till Lampedusa, Ceuta and Melilla, Paris och Malta och inträffade vid en särskilt svår tid för Kanarieöarna på grund av en massiv tillströmning av migranter från de afrikanska kusterna.

Några dagar efter besöket, den 13 juni, anlände Maria Teresa Fernandez de la Vega, Spaniens förste vice regeringschef, till Strasbourg för att träffa LIBE-utskottet och diskutera uppföljningen av utskottets resa till Kanarieöarna.

Delegationens besök koncentrerades till tre förläggningar, två på Teneriffa ("Acuartelamiento de las Raíces" i La Laguna – nära Los Rodeos flygplats –, och "Hoya Fría") och ett på Fuerteventura ("Matorral" Carretera General del Sur – tidigare Valenzuelas fångläger).

Dessutom träffade delegationen Adan Martin Menis, regeringschef i regionen Kanarieöarna och José Segura Clavell, regeringens företrädare på Teneriffa, och flera tjänstemän/lokala makthavare från både Teneriffa och Fuerteventura.

Delegationen träffade även en rad företrädare för olika organisationer:

- Röda korset
- CEAR (Spanska kommissionen för flyktinghjälp)
- Caritas
- Red Acoge
- Läkare i Världen
- Movimiento por la Paz el Desarme y la Libertad (Rörelsen för fred, avrustning och frihet).

Delegationen besökte även det operativa huvudkontoret för SIVE (informations- och övervakningssystem) i Fuerteventura och deltog i en simulerad räddning av migranter som leddes av Röda korset.

Delegationen höll två presskonferenser. Besöket uppmärksammades stort i medier med artiklar på första sidan i flera kanariska tidningar.

2. Möte med spanska myndigheter

Delegationen hade ett möte med Madrids regeringsföreträdare på Teneriffa, José Segura Clavell.

José Segura Clavell förklarade att människor normalt sett åker från Senegal, omkring 830 km från Kanarieöarna. De spanska myndigheterna ansvarar för att övervaka en miljon kvadratkilometer hav från Kanarieöarna ned till de afrikanska kusterna. Från 1996 åkte båtar från Senegal, Marocko och Mauretanien till Fuerteventura. Nu när samordnade åtgärder har vidtagits för att begränsa antalet avgångar från Marocko kommer det främst båtar från Senegal, och den slutliga destinationen tenderar snarare att vara Teneriffa än Fuerteventura.

På Fuerteventura träffade delegationen Adán Martín Menis, regeringschef i regionen Kanarieöarna, och Mario Cabrera González, ordförande i den lokala regeringen på ön Fuerteventura. Mario Cabrera González sade att under de senaste 12 månaderna har mer än 35 000 migranter passerat via Fuerteventura. Den främsta frågan som diskuterades var situationen för minderåriga som faller inom den kanariska regeringens behörighet. Sedan 2000 kommer det även migranter med barn. Enligt de spanska myndigheterna är problemet med minderåriga ett EU-problem, och en helhetslösning måste nås.

Adán Martín Menis betonade vikten av en gemensam utveckling och sammanfattade de olika samarbetsprojekt som finansieras av de kanariska regeringarna till mer än 60 projekt med Marocko, Mauretanien, Senegal och Kap Verde för mer än 8 miljoner euro.

Adán Martín Menis nämnde även meddelandet från kommissionen om ”Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena”¹ och betonade vikten av åtgärdsplanen för utvidgat

¹ KOM(2004)0343, 26.05.2004.

grannskap som för närvarande har en alldeles för liten budget (omkring 6–8 miljoner euro under sex år). Han uppmärksammade även det kommande mötet i Rabat den 10–11 juli och FN:s forum för immigrationsfrågor i november 2006.

Adán Martín Menis uttryckte även en önskan att besöka parlamentet för ett gemensamt möte med DEVE- (utskottet för utveckling) och LIBE-utskotten.

3. Möte med frivilligorganisationer

Majoriteten av de frivilligorganisationer som närvarade klagade över svårigheterna att få tillträde till förläggningarna. Alla frivilligorganisationer har inte tillträde till förläggningarna. Villkoren för tillträde skiljer sig från förläggning till förläggning och är till synes omotiverade (till exempel kan CEAR komma in på förläggningen på Gran Canaria, endast den här veckan på Fuerteventura och inte alls på Teneriffa, trots att organisationen får tillstånd av den spanska regeringen).

Företrädaren för Läkare i Världen klagade över att de migranter som är allvarligt sjuka släpps utan vidare, och Läkare i Världen är den enda organisation som får hjälpa dem. Myndigheterna hade informerat oss om att allvarligt sjuka förs till sjukhus. Han nämnde också att migranter inte tillfrågas om att ge sitt formella samtycke till blodprover.

En del andra frivilligorganisationer beklagade bristen på advokater specialiserade inom asylområdet.

Röda korset gör ett viktigt arbete genom att hjälpa till med inledande räddningsinsatser och den första mottagningen. En del av personalen är avlönad men organisationen har ett antal volontärer som blir allt svårare att rekrytera.

4. Besök vid förläggningarna

Det är en undersökningsdomare som på begäran av den statliga myndigheten och inom 72 timmar beslutar om att hålla kvar en person på en förläggning. Vistelsen på förläggningen får under inga omständigheter vara längre än 40 dagar. Efter denna period måste den kvarhållne skickas tillbaka eller släppas och flygas till det spanska fastlandet.

Minderåriga kvarhålls inte, såvida en domare inte godkänner detta efter ett yttrande från statsåklagareämbetet och föräldrarna eller förmyndarna på samma förvar uttrycker en önskan om att få vara tillsammans. De får i regel bo i en särskild bostad med spanska barn. Vi fick höra att integreringen försvåras om antalet migrerande barn är för stort.

För närvarande bor det 400 minderåriga på tre olika förläggningar på Teneriffa som endast har kapacitet att hysa 200. De sköts av Röda korset och finansieras av de lokala myndigheterna. Under 2005 lade Teneriffas regering ned sex miljoner euro på migrerande minderåriga (varje minderårig kostar omkring 30 000 euro om året).

Majoriteten av de människor som finns på de tre förläggningarna kom från Senegal och med båt.

Delegationen lade märke till att majoriteten av människorna på förläggningarna var ekonomiska migranter snarare än asylsökande. Detta innebär att EU:s olika asyldirektiv visserligen har viss betydelse men att de inte är den största frågan. Enligt myndigheterna kommer endast 15 procent av de 9 000 senast anlända migranterna från krigförande länder, såsom Sierra Leone eller Elfenbenskusten.

Enligt de lokala makthavare som intervjuades av delegationen är det mycket svårt för migranterna att få arbete och integreras i det kanariska samhället. Detta gäller särskilt för människor som kommer från länder söder om Sahara. Den kvinnliga borgmästaren i La Laguna nämnde för delegationen att majoriteten av de afrikanska kvinnorna kan komma att ge sig in i prostitution. Det beror på att de har sämre möjligheter att integreras än de kvinnor som emigrerar från Sydamerika eftersom dessa kan få jobb inom turistnäringen på bland annat hotell. Delegationen förstod inte riktigt uttalandet med tanke på att irreguljära migranter efter 40 dagar skall lämna Kanarieöarna genom att sändas tillbaka antingen till hemlandet eller till fastlandet.

A. "Las Raices"-förläggningen

Förhållandena på förläggningen

Las Raices är ett provisoriskt läger som öppnades den 15 mars 2006 för att ta hand om det ökande antal människor som anländer till Teneriffa. Det består av åtskilliga tält. Det sägs att det är det största lägret i Europa. Det är endast för män. Lägret ligger i ett militärområde och kontrolleras av armén. Inne i lägret är det polisen och inte armén som ansvarar för hur det fungerar. Det är inte ett CETI (ett tillfälligt läger) som i Ceuta och Melilla där migranterna fritt kan lämna lägret. Det är ett slutet läger som journalister inte får tillträde till.

Vid tidpunkten för besöket fanns det 1 339 människor i förvaret. För närvarande finns det 16 personer i varje tält. Tälten är försedda med trevåningssängar och vi fick veta att de två nedersta sängarna används för att sova i och i den översta förvarar de sina ägodelar. Det finns kemiska toaletter utanför tälten. Röda korset har tillträde till lägret.

Tre mål mat om dagen tillhandahålls genom catering, en utomstående organisation ansvarar för att städa i lägret och det görs regelbundna hygienkontroller, men det var oklart vem som ansvarade för dessa.

Lägret är beläget i en bergssluttning 800 meter över havet, vilket leder till låga temperaturer på våren (ned till 5–8 grader) och att det blir mycket kallt för dem som bor där. Enligt myndigheterna är den genomsnittliga vistelsen i lägret 15–20 dagar. Migranterna har möjlighet att dagligen besöka läkare.

På förläggningen samtalade delegationen med de tjänstemän och poliser som ansvarar för driften av desamma och med tjänstemän från de militära myndigheter som har givit de lokala myndigheterna tillgång till anläggningarna. Delegationen fick även möjlighet att samtala med sjuksköterskor och sjukvårdspersonal som sköter hälsokontrollerna av migranterna och ger dem omedelbar sjukvård.

Så fort migranterna anländer till lägret blir de läkarundersökta och därefter tar sjukvårdspersonalen blodprov på alla, och enligt läkaren på förläggningen har än så länge

ingen vägrat att lämna blodprov. Enligt den personal som delegationen intervjuade är migranterna generellt sett vid god hälsa. Det fanns bara 15 fall av hiv bland de 3 000 personer som undersökts. Den främsta sjukdomen är hepatit B, som förekommer i länder söder om Sahara.

Information från migranterna själva

Delegationen fick möjlighet att intervjua ett antal personer. Migranterna verkade nöjda med levnadsförhållandena på förläggningen och hur de hade tagits emot. De bekräftade att de hade blivit intervjuade och fått tillgång till tolk. De enda klagomålen rörde mängden mat. En del migranter sade att maten inte räckte till. De flesta av dem som delegationen talade med klagade över att vid ankomsten ha blivit frantagna alla sina tillhörigheter (de flesta kläder beslagt på grund av risken för sjukdomar) och över att behöva bära samma kläder i mer än tre veckor. Migranterna klagade även över bristen på telefoner och tv-apparater.

En del ledamöter av Europaparlamentet hörde klagomål om endast en vakt och endast från några boende. I allmänhet sade de boende till delegationen att de behandlades väl.

Många av de migranter som delegationen talade med har till synes inga tankar kring asyl och är tydliga med att de har kommit för att arbeta. En del av dem sade att de hade blivit tillsagda att komma utan handlingar.

Delegationen frågade migranterna om deras förväntningar, vilken väg de hade rest, vad de hade lämnat (fruar, barn och familjemedlemmar), varför de hade kommit osv.

Alla migranterna sade att de tagit sig till Kanarieöarna med små träbåtar, "cayucos", som tar omkring 80–90 personer. De sade alla att de hade "bidragit" till båt kostnaden och att grupper av människor hade "organiserat resan själva". Bidragen kunde vara på upp till 150 000 CFA-franc. Alla migranterna förnekade att de hade fått hjälp av människohandlare. De sade att det i Senegal finns en stor fisketradition och att deras cayucos hade följt fiskebåtar. Den genomsnittliga reslängden sades vara 15 dagar.

Migranterna sade att de vill komma till Spanien för att få ett bättre liv. Släktingar eller vänner till dem kanske redan bor i Spanien. De vill inte återvända till sina ursprungsländer: de skuldsatte sig för att ha råd att åka till Europa och sade att de "föredrar att dö framför att återvända". Det är tydligt att många familjer säljer allt de äger för att investera i att skicka en eller två familjemedlemmar till europeiska länder.

B. Hoya Fria-förläggningen

Förhållandena på förläggningen

Eftersom Hoya Fria är en sluten anläggning (CIE), inte ett CETI, är det inte möjligt för de intagna att lämna lägren. Det har kapacitet för 248 personer, men vid tidpunkten för vårt besök fanns där 300 personer, varav tre var kvinnor och fyra var minderåriga med sina familjer. Det finns två olika avdelningar i förläggningen, en större för män och en mindre för kvinnor och barn. Förläggningen är välorganiserad. Det finns vissa faciliteter, såsom tv-rum, telefon, ett rum där migranter kan träffa släktingar och advokater utifrån en gång per dag (advokater utses ofta av domstol), ett medicinskåp, möjlighet att köpa cigaretter, mat och

dryck samt telefonkort. Dörrarna till sovsalen är låsta under natten men de till cellerna står öppna.

Information från migranterna själva

Hoya Fria är den förläggning där vi hade minst kontakt med de boende. De tittade på tv eller köade för att få använda telefonen, och delegationen ville inte störa deras aktiviteter för mycket. En del delegationsmedlemmar talade med en brasiliansk flicka som hade kommit till Kanarieöarna från Madrid under några dagar för att gå till stranden. Hennes pass gick ut, och hon har nu varit på förläggningen i 32 dagar. Hon vet redan nu att hon kommer att skickas tillbaka till São Paulo i Brasilien.

C. "El Matorral"-förläggningen

Förhållandena på förläggningen

El Matorral-förläggningen på Fuerteventura, som är störst i Spanien med kapacitet för 1 080 personer, är en modern förläggning. Det ersatte den tidigare förläggningen på flygplatsen. Vid tidpunkten för besöket fanns där 977 personer som till största delen kom från länder söder om Sahara. Vi fick information om att ytterligare en förläggning kunde komma att behövas. Förläggningen liknar ett riktigt fängelse, även om migranterna kan röra sig fritt inne på förläggningen.

Information från migranterna själva

Invandrarna visade dokument för en del av delegationsmedlemmarna som visar att de har informerats om sina rättigheter på franska eller spanska, däribland möjligheten att ansöka om asyl.

De bekräftar att de innan de anlände till förläggningen hade åkt till domstol med advokater och tolkar.

Migranterna berättade för delegationen att de kände till riskerna med att åka till Kanarieöarna med båt men var *"beredda att göra uppoffringen att lämna sina familjer eftersom de inte hade någonting hemma"*.

Här, liksom i Las Raices, uttryckte migranterna frustration över bristen på mat och att faciliteterna var mycket nedgångna. Majoriteten klagade över att det inte fanns några tv-apparater. (Detta fick delegationsmedlemmarna att donera pengar för att förse förläggningarna (här och i Las Raices) med sex tv-apparater så att migranterna åtminstone skulle kunna följa nyheterna och fotbolls-VM).

5. Sammanfattning

1. Kanarieöarna har ett stort problem med en massiv tillströmning av migranter. De spanska myndigheterna föreföll likväl ha situationen under kontroll när det gäller nyanlända, även om en ständig tillströmning sommartid utsätter dem för ett enormt tryck.

2. Helhetsintrycket är att förläggningarna är korrekt skötta och rena och att de tillgodoser de mest grundläggande behoven hos dem som bor där. De spanska myndigheterna hanterar tillfredsställande en mycket svår situation.

Polisen kunde stolt berätta för delegationen att de inte upplevde att det fanns någon rasism mot migranterna på Kanarieöarna. Delegationen fick information om att det fanns ett visst tryck på och politiska protester mot migranterna. Det var dock även tydligt att majoriteten av politikerna, myndigheterna och befolkningen har en humanitär inställning. Man är fast besluten om att minska det antal liv som förloras under ditresan – enligt en del beräkningar dör upp till 50 procent av dem som försöker resa över.

3. Om antalet migranter förväntas vara högt inom en överskådlig framtid bör ”Las Raices” stängas och en bättre och mer permanent lösning inrättas. På Teneriffa, som tar emot allt fler migranter, verkade lägren överbelastade när det gäller antalet personer som hölls där. Det fanns dock inte några exempel på att människor hade bott där under en längre period, och det verkar som om de flesta förs till det spanska fastlandet efter 40 dagar och, enligt föreskrifter i spansk lagstiftning, endast hålls kvar i ytterligare 40 dagar innan de får ett avvisningsbeslut. Det är oklart om beslutet verkställs och människor verkligen återvänder till sina ursprungsländer.

4. Lägreten på Fuerteventura som tidigare har fått ta emot ett stort antal anländande människor verkade mer nedgånget, men det hölls färre människor där och helhetsintrycket är att de behandlas relativt väl även i det lägreten.

5. Delegationen anser att det är situationen för de minderåriga på Kanarieöarna som verkligen är akut. Den lokala myndighet som har det ekonomiska ansvaret för dem har gått med på att ta hand om 250 av dem tills de fyller 18 – då de förväntas återvända. Detta innebär en avsevärd kostnad för de kanariska myndigheterna. Delegationen anser att det finns behov av att EU bidrar med specialistråd och stöd till minderåriga inom hela EU. Ytterligare forskning om hur man korrekt identifierar minderåriga kan behövas. Psykologisk hjälp nämndes som särskilt viktig.

6. Delegationen uppskattar den spanska regeringens insatser med att övervaka havet och den afrikanska kusten, hjälpa till med identifieringen av båtar och flottor och hämta fler människor. Nästa steg skulle vara att förhindra att båtar lägger ut och stoppa den lönsamma verksamheten för människohandlare (även om endast få av dem vi talade med var beredda att säga att de hade betalat smugglare utan snarare att de hade *bidragit till båt-kostnaden*).

7. Delegationen är medveten om det tekniska problemet med avvisningar eftersom det går så få flyg till Senegal, och det visade sig vara en dålig PR-åtgärd att skicka tillbaka ett fullsatt charterflyg. Ursprungsländerna samarbetar inte alltid när det gäller avvisningar.

8. Delegationen är också fullt medveten om problemen med att utlänningar, efter att ha kvarhållits i 40 dagar, antingen avvisas från landet eller släpps och får ta sig hem på egen hand efter att ha fått ett avvisningsbeslut på fastlandet. Detta leder till att ett stort antal medborgare från tredjeländ visats illegalt på spanskt territorium.

9. Delegationen uttrycker viss oro över hur effektiv den rättshjälp är som migranterna

får. Delegationen förstod att det särskilt på Fuerteventura endast finns ett litet antal tillgängliga advokater för migranter och att dessa advokater inte har utbildats inom området asyl och invandring.

10. Delegationen skulle vilja att den spanska regeringen förtydligar och ger svar på följande:

- Har migranterna tillgång till juridisk rådgivning inte bara vid ankomsten utan även senare under vistelsen på förläggningarna? Räcker de juridiska tjänsterna på öarna verkligen till för att hantera alla dessa krav?
- Hur behandlas de som inte anländer från Afrika?
- Delegationen fick information om att det var svårare för afrikanska kvinnor att integreras än för kvinnor som kommer från Latinamerika och att en del därför dras in i prostitution för att kunna försörja sig. Vad skulle ytterligare kunna göras för det relativt lilla antal afrikanska kvinnor som anländer?
- Spanska myndigheter har tydligt uttryckt att det är svårt att identifiera minderåriga. Den teknik som används i Spanien är att undersöka benbyggnaden, vilket ställer till problem när det gäller tillförlitligheten. Har de spanska myndigheterna för avsikt att hitta ett bättre sätt att fastställa identiteten?
- Kommer det att vara möjligt att på ett tydligare sätt ge frivilligorganisationer tillträde till förläggningarna och tillämpa detta konsekvent för alla förläggningarna på öarna?
- Kommer det att vara möjligt att förbättra tillgången till telefoner för dem som inte har några pengar och inte har haft möjlighet att kontakta sina familjer?
- Delegationen har fått höra av migranterna att de inte får behålla de få ägodelar eller pengar de har med sig. Skulle det vara möjligt att tydliggöra förfarandet med att ta hand om sådana ägodelar?

ANNEX

Brussels, 6 of June 2006

**First Draft Programme/FINAL
Visit to Canary Islands**

Wednesday 7 June

11.00 h: Bus leaving from the EP to the airport
12.30 h: Flight from Brussels to Madrid (Flight IB 3203)
14.50 h: Arrival in Madrid
16.55 h: Flight from Madrid to Tenerife Nord (Flight IB 958)
18.40 h: Arrival in Tenerife Nord

Free dinner

Night in Tenerife Puerto de la Cruz - Hotel Botanico:

Hotel Botánico
Avda. Richard J. Yeoward, 1
38400 Puerto de la Cruz
00 34 922 38 14 00

Thursday 8 June

07.30 h: Departure from the Hotel

9.30 h: Visit of the Centre "Acuartelamiento de las Raíces" en La Laguna (near of the Los Rodeos airport). Eventually, if the programme permits, visit to the Centre "Hoya Fría" (to be confirmed). Meeting with the Government representative in Tenerife, Sr. D. José Segura Clavell who will accompany the delegation to the Centres.

12.30 h: Meeting with the NGOs (Cruz Roja, Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR), Caritas, La Red Acoge, Médicos del Mundo y Movimiento por la Paz el Desarme y la Libertad (MPLD))

Subdelegación del Gobierno en Tenerife
Calle Méndez Núñez, 9
Santa Cruz de Tenerife
00 34 922 999 120/1/2

14.30 h: Lunch given by the Canarias Government

Sede de la Presidencia del Gobierno de Canarias
Bajo la presidencia del Consejero de Presidencia y Justicia, Sr. D. José Miguel Ruano León
Avda. José Manuel Guimerá, 1

Santa Cruz de Tenerife
00 34 922 47 73 42

15.30 h: Meeting with Canarias Government

Consejero de Presidencia
Sede de la Presidencia del Gobierno de Canarias
Avda. José Manuel Guimerá, 1
Santa Cruz de Tenerife
00 34 922 47 73 42

17.15 h: Press conference (Sede de la Presidencia del Gobierno de Canarias - Sala de prensa de la Presidencia del Gobierno de Canarias).

19.00 h: Flight from Tenerife to Fuerteventura

19.50 h: Arrival at Fuerteventura

Night in Fuerteventura - Hotel Kempinski.

Hotel Kempinski
Avda. Grandes Playas
35660 Corralejo la Oliva
00 34 928 53 64 44

Friday 9 June

9.00 h Departure from the Hotel Kempinski

9.30 h : Visit of the Centre "Matorral"
Carretera General del Sur, km. 5
(Antiguo campamento de Valenzuela)
Puerto del Rosario
Fuerteventura

11.30 h: Visit of SIVE (Servicio de información y vigilancia exterior)

12:30 h: Dispositivo de atención de emergencia (simulation by the Red Cross Services)
Plaza de la Paz
Puerto del Rosario

14.00 h: Lunch given by the delegation with Sr. Presidente del Cabildo y Alcaldes de la isla.
Restaurante La Era
Casillas de Angel
Puerto del Rosario

16.00h: Meeting with the Cabildo Insular de Fuerteventura, Sr. D. Mario Cabrera González
(Local Government)
Calle Primero de Mayo, 39
35600 Puerto del Rosario
Fuerteventura
00 34 928 86 23 00.

17.00 h: Press conference at the Cabildo Insular de Fuerteventura

20.20 h: Flight from Fuerteventura to Tenerife

21.10 h: Arrival in Tenerife North

22.00 h: Official dinner given at the Hotel Botanico given by Canarias Government: el
Presidente del Gobierno de Canarias, Sr. D. Adán Martín Menis

Night in Tenerife - Hotel Botanico.

Hotel Botánico
Avda. Richard J. Yeoward, 1
38400 Puerto de la Cruz
00 34 922 38 14 00

Saturday 10 June

11.25 h: Flights from Tenerife Nord to Madrid (Flight IB 967)

15.00 h: Arrival in Madrid

16.20 h: Flight from Madrid to Brussels (Flight IB 3202)

18.35 h: Arrival in Brussels.

Contact numbers for organisational details:

Cristina Castagnoli

cristina.castagnoli@europarl.europa.eu

Fernando Carbajo Ferrero

Head of the EP Information Office in Spain

fcarbajo@europarl.europa.eu

PARTICIPANTS:

Official delegation LIBE

- 1) Patrick GAUBERT (PPE) France, Vice -President LIBE,
Head of Delegation
- 2) Ioannis VARVITSIOTIS (PPE) Greece
- 3) Martine ROURE (PSE) France
- 4) Wolfgang KREISSL-DORFLER (PSE) Allemagne
- 5) Jeanine HENNIS-PLASSCHAERT (ADLE) Pays-Bas
- 6) Jean LAMBERT (VERTS) Royaume-Uni
- 7) Giusto CATANIA (GUE) Italie
- 8) Johannes BLOKLAND (IND/DEM) Pays-Bas

Membres LIBE présents sur place (hors quota)

- 1) Agustin DIAZ DE MERA (PPE) Espagne
- 2) Fernando FERNANDEZ MARTIN (PPE) Espagne
- 3) Antonio MASIP HIDALGO (PSE) Espagne
- 3) Manuel MEDINAORTEGA (PSE) Espagne

LIBE political advisors

- 1) Mercedes ALVARGONZALES (PPE)
- 2) Fabrizia PANZETTI (PSE)
- 3) Ottavio MARZOCCHI (ALDE)
- 4) Christine SIDENIUS (Greens)
- 5) Chiara TAMBURINI (GUE)
- 6) Jan Harm BOITEN (IND/DEM)

LIBE Secretariat

- 1) Cristina CASTAGNOLI
- 2) Lena VESTBERG

EP Office in Madrid

- 1) Fernando CARBAJO
- 2) Damián CASTANO

Interpretors

Covering ES - FR - EN - IT

- 1) Francoise JOOSTENS**
- 2) Marie-Claude LAURENT**
- 3) Laura McMILLAN**
- 4) Vladimir NAVARRO JEVTOVIC**
- 5) Enrique QUIJANO**
- 6) Olive RAYNER**
- 7) Livia RIBOLDI**
- 8) Annalisa VENTURI**

List of NGOs

- 1) CROIX ROUGE**
- 2) CEAR**
- 3) CARITAS**
- 4) RED ACOGE**
- 5) MEDICOS DEL MUNDO**
- 6) MOVIMIENTO POR LA PAZ, DESARME Y LA LIBERTAD**